

ประกาศกรมเจ้าท่า

ที่ ๑๑๖/๒๕๖๔

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการออกไปสำคัญรับรองการตรวจเรือ
สำหรับเรือกลลำน้ำประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพกล)) และ
เรือลำน้ำที่มีใช้เรือกลประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพลาก))

ด้วยในปัจจุบันมีการใช้เรือซึ่งมีลักษณะเป็นเรือกลลำน้ำ ประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพกล)) และเรือลำน้ำที่มีใช้เรือกลประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพลาก)) เป็นจำนวนมากในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง ทะเลสาบหรืออ่างเก็บน้ำ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับดูแลความปลอดภัยในการคมนาคมขนส่งทางน้ำ ป้องกันมิให้เกิด อุบัติเหตุทางน้ำอันจะเกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนเพื่อคุ้มครอง ประโยชน์สาธารณะ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ ของหมวด ข. การแบ่งประเภทเรือ ของกฎข้อบังคับ สำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๒๐ ของกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ และข้อ ๖ ของข้อบังคับกรมเจ้าท่า ว่าด้วยการกำหนดประเภทการใช้เรือ สำหรับเรือทั่วไปที่มีใช้เรือประมง เรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือสนับสนุนการประมง พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานเรือของข้อบังคับฉบับดังกล่าว อธิบดีกรมเจ้าท่า จึงอนุมัติยกเว้นการปฏิบัติในการตรวจเรือตามหมวด ค ข้อกำหนดในการตรวจเรือเดินทะเล ตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ และผ่อนปรนการปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจเรือ และการออกไปสำคัญรับรองการตรวจเรือกลลำน้ำประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพกล)) และเรือลำน้ำที่มีใช้เรือกลประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพลาก)) ดังนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“เรือ” หมายความว่า เรือกลลำน้ำประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพกล)) และเรือลำน้ำที่มีใช้เรือกลประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพลาก))

“เรือกลลำน้ำประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพกล))” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำที่ใช้บรรทุกคนโดยสารที่มีโครงสร้างลอยตัวในลักษณะทุ่นลอย (Pontoon) และมีการติดตั้งเครื่องยนต์ขับเคลื่อน ที่ใช้เฉพาะพื้นที่

“เรือลำน้ำที่มีใช้เรือกลประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพลาก))” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำที่ใช้บรรทุกคนโดยสารที่มีโครงสร้างลอยตัวในลักษณะทุ่นลอย (Pontoon) เคลื่อนที่ด้วยการลากจูง ที่ใช้เฉพาะพื้นที่

“ทุ่นลอย (Pontoon)” หมายความว่า โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นห้องปิดผนึกเพื่อสร้างแรงลอยตัวของเรือ

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับกับเรือที่เดินในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง ทะเลสาบ หรืออ่างเก็บน้ำ โดยให้เจ้าพนักงานตรวจเรือกำหนดเขตการเดินเรือในใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ เพื่อออกใบอนุญาตให้ใช้เรือเฉพาะที่มีการใช้งานอยู่จริงเท่านั้น โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมของสภาพลำน้ำที่โดยปกติไม่มีคลื่นลมหรือกระแสน้ำแรง และไม่มีการจราจรทางน้ำหนาแน่น สามารถเดินเรือได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๓ ให้ถือว่าเรือกลลำน้ำประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพกล)) เป็นเรือกิจการพิเศษ (Special purpose vessel) ประเภทเรือ (Type of Engagement) เรือกลลำน้ำ (Self propelled river vessel) และประเภทการใช้ (Type of Vessel) กลุ่มเรือกิจการพิเศษ (special purpose vessel) ตามข้อ ๖ และตามประเภทที่ ๗. และประเภทการใช้ที่ ๘๓ ของตารางภาคผนวก ๑ (Appendix ๑) และให้ถือว่าเรือลำน้ำที่มีใช้เรือกลประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพลาก)) เป็นเรือกิจการพิเศษ (Special purpose vessel) ประเภทเรือ (Type of Engagement) เรือลำน้ำที่มีใช้เรือกล (Non-self propelled river vessel) และประเภทการใช้ (Type of Vessel) กลุ่มเรือกิจการพิเศษ (special purpose vessel) ตามข้อ ๖ และตามประเภทที่ ๙. และประเภทการใช้ที่ ๔๑ ของตารางภาคผนวก ๑ (Appendix ๑) ของข้อบังคับกรมเจ้าท่าว่าด้วยการกำหนดประเภทการใช้เรือสำหรับเรือทั่วไปที่มีใช้เรือประมง เรือขนถ่ายสัตว์น้ำหรือเรือสนับสนุนการประมง พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ เรือที่ต่อเสร็จสมบูรณ์หลังจากประกาศนี้ใช้บังคับ ต้องมีขนาด ดังต่อไปนี้

(๑) เรือกลลำน้ำประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพกล)) กรณีที่ใช้ในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หรือหนอง ต้องมีความยาวตลอดลำไม่เกิน ๑๘ เมตร กรณีที่ใช้ในอ่างเก็บน้ำ บึง หรือทะเลสาบ ต้องมีความยาวตลอดลำไม่เกิน ๒๐ เมตร

(๒) เรือลำน้ำที่มีใช้เรือกลประเภทการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพลาก)) กรณีที่ใช้ในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หรือหนอง ต้องมีความยาวตลอดลำไม่เกิน ๒๐ เมตร และความกว้างไม่เกิน ๑๒ เมตร หรือไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของความกว้างของแม่น้ำอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีค่าน้อยกว่า กรณีที่ใช้ในอ่างเก็บน้ำ บึง หรือทะเลสาบ ต้องมีความยาวตลอดลำไม่เกิน ๔๐ เมตรและความกว้างไม่เกิน ๑๖ เมตร

ข้อ ๕ การวัดขนาดของเรือและการคำนวณขนาดตันเรือตามประกาศนี้ ให้เป็นไปตามวิธีการ ดังนี้

(๑) การวัดขนาดของเรือ

(ก) ความยาวตลอดลำ ให้วัดความยาวจากหัวเรือถึงท้ายเรือในส่วนที่ยาวที่สุดจากปลายสุดของหัวเรือจนถึงท้ายสุดของตัวเรือ หากโครงสร้างที่อยู่บนทุ่นลอยมีขอบยื่นพ้นจากปลายของทุ่นลอย ให้วัดความยาวที่ปลายสุดของขอบดังกล่าวจากปลายสุดของหัวเรือถึงท้ายสุดของท้ายเรือ

(ข) ความกว้าง ให้วัดที่กึ่งกลางลำโดยวัดที่ขอบนอกของพื้นดาดฟ้าที่อยู่เหนือทุ่นลอยจากกราบหนึ่งถึงอีกกราบหนึ่ง หากโครงสร้างทุ่นลอยยื่นพ้นจากขอบนอกของพื้นดาดฟ้า ให้วัดความยาวที่ขอบทุ่นลอยดังกล่าวจากกราบหนึ่งถึงอีกกราบหนึ่ง

(ค) ความลึก ให้วัดจากพื้นท้องทุ่นลอยถึงส่วนบนสุดของทุ่นลอย

(๒) การคำนวณขนาดตันกรอสและตันเน็ต ให้คำนวณตามวิธีการ ดังนี้

$$\text{ค่า อ} = (ก+๒ล) \times ๐.๙๕$$

$$\text{ตันกรอส (GT)} = \left[\frac{\text{อ}+ก}{๒} \right]^๒ \times \text{ย} \times ๐.๐๗$$

$$\text{ตันเน็ต (NT)} = ๐.๖๘ \times \text{ตันกรอส}$$

โดย

อ	หมายถึง	อ้อมท้อง
ก	หมายถึง	ความกว้างของเรือ มีหน่วยเป็นเมตร
ล	หมายถึง	ความลึกของเรือ มีหน่วยเป็นเมตร
ย	หมายถึง	ความยาวตลอดลำของเรือ มีหน่วยเป็นเมตร

ข้อ ๖ เรือกลลำน้ำประเภทรการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพกล)) กำหนดให้ถังน้ำมันเชื้อเพลิงต้องทำด้วยโลหะและต้องแยกออกจากพื้นที่คนโดยสาร ท่อทางน้ำมันเชื้อเพลิงข้อต่อและวาล์วต้องทำด้วยโลหะกรณีเป็นวัสดุอื่นต้องได้รับการรับรองจากผู้ผลิตว่าสามารถใช้กับน้ำมันเชื้อเพลิงได้

กรณีติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าบนเรือและอยู่ในตำแหน่งที่ติดกับพื้นที่คนโดยสาร จะต้องมีส่วนกันระหว่างเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากับพื้นที่โดยสารนั้น โดยผนังต้องเป็นวัสดุที่ทนไฟหรือมีการติดตั้งฉนวนกันไฟที่ผนังนั้น

ข้อ ๗ เรือที่ต่อเสร็จสมบูรณ์หลังจากประกาศนี้ใช้บังคับ ให้มีดาดฟ้าของโครงสร้างที่อยู่เหนือทุ่นลอยได้ไม่เกิน ๒ ดาดฟ้า เว้นแต่เรือกลลำน้ำประเภทรการใช้กิจการพิเศษ (บรรทุกคนโดยสาร (แพกล)) ที่ใช้งานในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หรือหนอง ให้มี ๑ ดาดฟ้า

กรณีเรือลำใดมี ๒ ดาดฟ้า ต้องจัดทำรายการคำนวณความทรงตัวของเรือมาให้เจ้าพนักงานตรวจเรือทำการตรวจสอบเพื่อประกอบการพิจารณาออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่ออนุญาตให้ใช้เรือ

ข้อ ๘ เรือตามประกาศนี้ต้องมีโครงสร้าง ดังต่อไปนี้

(๑) บริเวณดาดฟ้าหลัก (Main Deck) จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง การบริเวณที่ใช้บรรทุกทุกคนโดยสารจะต้องมีความสูงจากพื้นดาดฟ้าถึงเพดานไม่ต่ำกว่า ๒ เมตรและต้องมีทางออกฉุกเฉินเป็นประตูหรือหน้าต่างที่สามารถเปิดออกได้ง่ายหรือพื้นที่ที่สามารถอพยพได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

(๒) บริเวณพื้นที่โดยสารต้องมีราวกันตกหรือผนังโครงสร้างอย่างมั่นคง แข็งแรง เพื่อป้องกันคนตกน้ำและมีความสูงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร โดยมีช่องเปิดที่อยู่ใต้จุดต่ำสุดของราวกันตกต้องไม่เกิน ๒๓๐ มิลลิเมตร แนวของราวกันตกอื่นต้องห่างกันไม่เกิน ๓๘๐ มิลลิเมตร

(๓) ต้องมีพุกสำหรับผูกยึดเรืออย่างมั่นคงแข็งแรงอย่างน้อย ๔ แห่ง โดยติดตั้งกราบละ ๒ แห่ง

(๔) ท่อนลอยต้องทำด้วยโลหะหรือวัสดุอื่นที่มีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้ โดยมีความแข็งแรง และปลอดภัย มีความหนาไม่น้อยกว่า ๓ มิลลิเมตร โดยมีฉากกันผนังน้ำแบ่งท่อนลอยไม่น้อยกว่า ๓ ห้องต่อท่อนลอยและมีช่องทางเข้าไปในท่อนลอยหรือวิธีการอื่นที่สามารถตรวจสอบสภาพภายในท่อนลอย หรือตรวจสอบการรั่วซึมของท่อนลอยได้

เจ้าพนักงานตรวจเรืออาจอนุญาตให้เรือความยาวไม่เกิน ๑๖ เมตร ความกว้างไม่เกิน ๘ เมตร ใช้ท่อนลอยที่ทำจากไม้ไผ่ ถึงโลหะ และถึงพลาสติก ที่มีความแข็งแรง ปลอดภัย และสามารถผนึกน้ำ มีแรงลอยตัวได้เพียงพอ โดยต้องจัดทำแบบแปลนเรือที่มีวิศวกรรับรองความมั่นคงแข็งแรงและมีแรงลอยตัวเพียงพอตามประกาศนี้ เพื่อใช้ประกอบการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ เพื่ออนุญาตให้ใช้เรือหรือใบสำคัญแสดงการตรวจเรือเพื่อจดทะเบียนเรือไทย

(๕) มีห้องสุขาอย่างน้อย ๑ ห้อง กรณีที่มีคนบนเรือทั้งหมดเกินกว่า ๕๐ คน ต้องมีห้องสุขาอย่างน้อย ๒ ห้อง และต้องติดตั้งถังบำบัดหรือถังสำหรับเก็บสิ่งปฏิกูลให้เหมาะสมเพียงพอกับจำนวนคนโดยสารบนเรือ

ข้อ ๙ เรือตามประกาศนี้ หากมีบริการอาหาร จะต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) เตาที่ใช้ในการอุ่นอาหาร ให้ใช้เตาไฟฟ้า เตาถ่าน เตาแก๊ส หรือเตาที่ใช้แอลกอฮอล์แข็ง

(๒) หากเป็นกรณีใช้เตาแก๊สจะต้องมีขนาดน้ำหนักไม่เกิน ๑๕ กิโลกรัม ไม่เกิน ๒ ถัง และต้องติดตั้งลีนินทรีย์สำหรับปิดท่อแก๊สโดยอัตโนมัติเมื่อสายต่อหรือท่อแก๊สขาด

(๓) มีถังสำหรับเก็บเศษอาหารขนาดปริมาตรไม่น้อยกว่าความจุ ๐.๑ ลูกบาศก์เมตร จำนวน ๑ ถัง ต่อจำนวนคนบนเรือ ๑๕ คน เพื่อนำเศษอาหารขึ้นไปทิ้งในภาชนะรองรับขยะบนฝั่ง

กรณีมีประกอบอาหาร จะต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) เตาที่ใช้ในการหุงต้มให้ใช้เตาไฟฟ้า เตาถ่าน หรือเตาแก๊ส

(๒) หากเป็นกรณีใช้เตาแก๊สจะต้องมีขนาดน้ำหนักไม่เกิน ๕๐ กิโลกรัม และต้องติดตั้งลีนินทรีย์สำหรับปิดท่อแก๊สโดยอัตโนมัติเมื่อสายต่อหรือท่อแก๊สขาด

(๓) ห้องสำหรับประกอบอาหารต้องแยกออกจากที่พักผู้โดยสาร และผนังห้องต้องเป็นโลหะหรือวัสดุที่ไม่ติดไฟ

(๔) มีถังสำหรับเก็บเศษอาหารขนาดปริมาตรไม่น้อยกว่า ๐.๑ ลูกบาศก์เมตร จำนวน ๑ ถัง ต่อจำนวนคนบนเรือ ๑๐ คน เพื่อนำเศษอาหารขึ้นไปทิ้งในภาชนะรองรับขยะบนฝั่ง

ข้อ ๑๐ เรือตามประกาศนี้ ต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ประจำเรือ อย่างน้อยดังต่อไปนี้

ข้อกำหนด	ขนาดไม่เกิน ๓๐ ตันกรอส	ขนาดเกินกว่า ๓๐ ตันกรอส แต่ไม่เกิน ๖๐ ตันกรอส	ขนาดเกินกว่า ๖๐ ตันกรอส
โคมไฟสัญญาณ การเดินเรือ หูต และแตร	เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒		
เครื่องสูบน้ำ ห้องเรือชนิดเคลื่อนที่	๑	๑	๒
เครื่องดับเพลิง ชนิดเคลื่อนที่ได้	ขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์ จำนวน ๒ ถัง	ขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์ จำนวน ๔ ถัง	ขนาดน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์ จำนวน ๖ ถัง
พวงชูชีพ พร้อมเชือกยาว ไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร	๒	๓	๔
เสื้อชูชีพ	จำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนคนทั้งหมดบนเรือ		

ข้อ ๑๑ การกำหนดขีดความสามารถในการบรรทุกทุกคนโดยสาร ให้ถือเอาจำนวนที่น้อยที่สุดที่ได้จากการคำนวณตามวิธีการดังต่อไปนี้ทุกวิธีเปรียบเทียบกัน

(๑) พื้นที่โดยสาร ให้เท่ากับ ๑ ตารางเมตรต่อคนโดยสาร ๑ คน

(๒) จำนวนที่นั่งที่ติดตั้งบนเรือ

(๓) ระยะเวลาจมเมื่อบรรทุกเต็มที่ จะต้องมียะกีนน้ำลึกไม่เกินกว่าครึ่งท่อนลอย โดยให้กำหนดน้ำหนักคนโดยสาร ๑ คนเท่ากับ ๙๐ กิโลกรัม ประกอบด้วยน้ำหนักตัว ๗๕ กิโลกรัม และสัมภาระ ๑๕ กิโลกรัม

ข้อ ๑๒ หลักเกณฑ์ความทรงตัวของเรือเมื่อบรรทุกเต็มที่ ต้องเป็นไปตามข้อกำหนด ดังนี้

(๑) พื้นที่ใต้กราฟแกนของโมเมนต์ตั้งตรงสูงสุด (Maximum Righting lever GZ_{max}) ต้องไม่น้อยกว่า ๐.๐๘ เมตรเรเดียน

(๒) มุมเอียง (angle of heel) ที่เกิดจากการแรงลมที่กระทำอย่างสม่ำเสมอที่ ๑๓๕ ปาสคาล โดยคำนวณจากแกนของโมเมนต์ (heeling moment) จากการกระทำของลมวัดจากจุดศูนย์กลางของพื้นที่ (Centroid) สัมผัสลมถึงครึ่งของระยะกีนน้ำลึก ต้องไม่เกินมุมที่ทำให้เรือเอียงในระยะครึ่งหนึ่งของระยะฟรีบอร์ด สำหรับทุกเงื่อนไขในการบรรทุก

(๓) ช่วงของการมีความทรงตัวขั้นต่ำของเรือต้องไม่น้อยกว่า ๒๐ องศา

ข้อ ๑๓ ผู้ทำการในเรือฝ่ายเดินเรือและฝ่ายช่างกลเรือ ต้องเป็นไปตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๘ หรือกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๑๔ เจ้าของเรือ ตัวแทนเรือ หรือผู้ต่อเรือใดประสงค์จะต่อเรือที่มีขนาดความยาวตลอดลำ ตั้งแต่ ๒๔ เมตรขึ้นไป จะต้องยื่นคำร้องเพื่อขอตรวจอนุมัติแบบแปลนเรือ โดยแบบแปลนเรือที่ยื่นขออนุมัติ ต้องเป็นไปตามหมวด ข การยื่นขออนุมัติแบบแปลนเรือ ของข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ฉบับที่ ๓๗ (พ.ศ. ๒๕๕๓) โดยให้ยื่นแบบแปลนเรือเพื่อการตรวจและอนุมัติแบบแปลน ดังนี้

(๑) แบบการจัดการทั่วไป (General arrangement)

(๒) แบบรูปตัดกึ่งกลางลำ (Midship section)

(๓) แบบโครงสร้าง (Construction profile)

(๔) แบบโครงสร้างพื้นดาดฟ้า (Deck plans)

(๕) แบบโครงสร้างบนดาดฟ้า (Superstructure)

(๖) รายการคำนวณความทรงตัว รายการคำนวณน้ำเรือเบาและบรรทุกเต็มที่

ข้อ ๑๕ การกำหนดเขตการเดินเรือตามประกาศนี้ ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือกำหนดพื้นที่ในใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่ออนุญาตให้ใช้เรือตามที่มีการใช้งานอยู่จริงในพื้นที่ดังกล่าว โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมของพื้นที่ที่โดยปกติไม่มีคลื่นลม ไม่มีกระแสน้ำแรง และไม่มีการจราจรทางน้ำหนาแน่น เช่น ให้ใช้เฉพาะในเขื่อนศรีนครินทร์ หรือให้ใช้เฉพาะในแม่น้ำป่าสักระหว่างกิโลเมตรที่ ถึง

ข้อ ๑๖ เจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือที่มีความประสงค์จะให้เจ้าพนักงานตรวจเรือ ออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่ออนุญาตให้ใช้เรือ ให้ยื่นคำร้องตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า ที่สำนักมาตรฐานเรือ หรือกลุ่มตรวจการเดินเรือ สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ หรือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาในพื้นที่รับผิดชอบล่วงหน้าก่อนวันกำหนดนัดตรวจเรือไม่น้อยกว่า ๓ วัน

ข้อ ๑๗ ในวันกำหนดนัดตรวจเรือ เจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือต้องจัดเตรียมเรือไว้ให้พร้อมตามวิธีการที่เจ้าพนักงานตรวจเรือบอกกล่าว และให้ยืนยันกำหนดนัดถึงเจ้าพนักงานตรวจเรือก่อนกำหนดนัดไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมงโดยให้แจ้งตำบลที่เรือจอดไว้ด้วย

ข้อ ๑๘ ในการตรวจเรือ หากปรากฏข้อบกพร่องซึ่งจะต้องซ่อมแซม แก้ไข ต่อเติม เปลี่ยนแปลง หรือจัดหา เพื่อให้เป็นไปตามประกาศนี้ ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือแจ้งให้เจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือทราบ

ในการซ่อมแซม แก้ไข ต่อเติม เปลี่ยนแปลง หรือจัดหาตามวรรคก่อน เจ้าพนักงานตรวจเรือ จะเข้าไปกำกับด้วยก็ได้

ข้อ ๑๙ เมื่อเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือได้ดำเนินการตามที่เจ้าพนักงานตรวจเรือได้แจ้งให้ทราบถึงข้อบกพร่องตามข้อ ๑๘ แล้ว ให้เจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือแจ้งให้เจ้าพนักงานตรวจเรือทราบเพื่อทำการตรวจสอบอีกครั้ง

ข้อ ๒๐ เมื่อปรากฏว่าเรือลำใด ไม่ดำเนินการซ่อมแซม แก้ไข ต่อเติม เปลี่ยนแปลง หรือจัดหา เพื่อให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานตรวจเรือได้แจ้งตามข้อ ๑๘ ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือปฏิเสธการออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่ออนุญาตให้ใช้เรือและแจ้งไปยังเจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือ และให้เจ้าพนักงานตรวจเรือผู้นั้นรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งลำดับชั้น ถึงอุปสรรค และข้อขัดข้องดังกล่าวในโอกาสแรก ซึ่งต้องอยู่ในระยะเวลา ๓ วันทำการ นับตั้งแต่วันที่กลับจากการตรวจเรือ

ข้อ ๒๑ การตรวจเรือประจำปีให้ตรวจสอบสภาพเรือในขณะที่เรือลอยน้ำ ต้องกระทำทุกรอบ ๑๒ เดือน

ข้อ ๒๒ เมื่อการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่ออนุญาตให้ใช้เรือครั้งแรก เสร็จสิ้นและปรากฏว่าเรือเป็นไปตามประกาศนี้ ประกอบกับมีสภาพปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับการใช้ ให้เจ้าพนักงานตรวจเรือออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่ออนุญาตให้ใช้เรือ (ใบ ตร.๒๐-๑ ก) และใบสำคัญแสดงการตรวจเรือเพื่อจดทะเบียนเรือไทย (ใบ ตร.๒๑) โดยให้กำหนดอายุใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่ออนุญาตให้ใช้เรือไม่เกิน ๑๒ เดือนนับจากวันที่ออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ

ข้อ ๒๓ ในการตรวจเรือประจำปีเพื่อต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือ หากการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับใหม่เสร็จสิ้นภายใน ๓ เดือนก่อนวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองฉบับเดิม ให้ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับใหม่มีผลใช้ได้ตั้งแต่วันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือ และให้กำหนดอายุไม่เกิน ๑๒ เดือนนับจากวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับเดิม

หากการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับใหม่ เสร็จสิ้นหลังจากวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับเดิม ให้ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับใหม่ มีผลใช้ได้ตั้งแต่วันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือ และให้กำหนดอายุไม่เกิน ๑๒ เดือน นับจากวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับเดิม เว้นแต่กรณีการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับใหม่เสร็จสิ้นหลังจากวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับเดิมเกินกว่า ๑๒ เดือน ให้กำหนดอายุไม่เกิน ๑๒ เดือน นับจากวันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือ

หากการตรวจเรือเพื่อออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับใหม่ เสร็จสิ้นก่อนวันหมดอายุของใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับเดิมเกินกว่า ๓ เดือน ให้ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือฉบับใหม่ มีผลใช้ได้ตั้งแต่วันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือ และให้กำหนดอายุไม่เกิน ๑๒ เดือน นับจากวันที่เสร็จสิ้นการตรวจเรือ

ข้อ ๒๔ ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือที่ออกให้ตามประกาศนี้ ให้สิ้นผลในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) มีการเปลี่ยนแปลงสภาพตัวเรือ เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ประจำเรือ และจำนวนคนโดยสารให้ผิดไปจากสภาพที่ได้รับการตรวจเรือ

(๒) เมื่อมีอุบัติเหตุหรือเหตุอันใดอันอาจทำให้สมรรถภาพของเรือเปลี่ยนแปลงไปและเจ้าของ หรือตัวแทนเจ้าของเรือไม่ได้รายงานให้กรมเจ้าท่าทราบในโอกาสแรก กรณีนี้ให้ใบสำคัญรับรองการตรวจเรือ สิ้นผลตั้งแต่วันที่เกิดอุบัติเหตุ หรือวันที่รู้หรือควรได้รู้ถึงการเกิดอุบัติเหตุ

ข้อ ๒๕ สำเนาใบสำคัญรับรองที่ออกตามประกาศนี้ ต้องเก็บรักษาไว้บนเรือและพร้อมสำหรับการตรวจสอบตลอดเวลา

ข้อ ๒๖ เรือที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามข้อ ๔ และข้อ ๗ ของประกาศนี้ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับและยังมิได้มีการจดทะเบียนเรือและออกใบอนุญาตใช้เรือ หากจัดทำแบบแปลนเรือและรายการคำนวณความทรงตัวเรือที่มีวิศวกรรับรองความมั่นคงแข็งแรง เจ้าพนักงานตรวจเรือสามารถตรวจเรือและออกใบสำคัญรับรองการตรวจเรือเพื่อออกใบอนุญาตให้ใช้เรือหรือใบสำคัญแสดงการตรวจเรือเพื่อจดทะเบียนเรือไทยได้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ เรือที่มีลักษณะเป็นเรือตามประกาศนี้และมีการจดทะเบียนเรือและออกใบอนุญาตใช้เรือก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้มายื่นขอเปลี่ยนประเภทการใช้เรือตามประกาศนี้ในวันต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือ

จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

วิทยา ยาม่วง

อธิบดีกรมเจ้าท่า